આચાર મજેદાર ચટનીકી બહાર.

તાલીફ કરનેવાલે ઔર છપાનેવાલે

મુનશી અબદુલ મજીદ અબદુલ અઝીઝ,

બુકસેલર.

તીન દરવાઝા—અહેમદઆબાદ.

Shri Jain Vidya Vijay Printing Press
Richey Road-AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Amathabhai Shah

પેહલી બાર. જીલ્દ ૩૦૦૦.

સને ૧૩૪૦ હીજરી સને ૧૯૨૨ ઈ૦ સ૦

કીમત રૂ. ૦-૨-૦

કવ્વાલી.

કાઅબેકી તરફસે જો સીયાહ અબ્ર ઉઠા હય
વો ઝુમકે મયખાને પે બરસે તો મઝા હય
લે જાઓ મેરી જાન તુમ્હીં દીલકો સંભાલો
કાબુમેં હમારે ન રહેગા ન રહા હય
જો તેરી નીગાહાંમે રહે અય શહે ખુબી
શોખી મેં વો શોખી હય હયામેં વો હયા હય
મીલતે હેં તો એકદીન વો ગલેસે ભી મીલેંગે
અરમાન કોઇ દીલમેં રહેગા ન રહા હય
તદબીરસે તો વસ્લ હય દુશવાર કીસીકા
વો હોકે રહેગા જો મુકદરસેં લીખા હય
ટલતી નહિં ટાલેસે બલાએ શબે ફુરકત
કમબખ્તને અચ્છા મેરા ઘર દેખ લીયા હય
આંખે રહેં પુરનમ સીફતે અબ્રતો અચ્છા
તડપા કરે દીલ બર્કકી સુરતતો મઝા હય
ક્યું શેખો બીરેહમનમેં રહા કરતે હેં જહગડે
બુતખાને મેં હય કોન જો કાબમે મેં ખુદા હય
કેહતા હય વો બે રેહમ ઝબાં કાટકે મેરી
દેખો યે સઝાએ ગીલએ જોશે જફા હય
સુરત નઝર આતી નહિં ઉન્કી હમે આખીર
જીનકે લીયે હમ દેરસે આંખોંમે રૂકા હય
આંખોંમેં તુમ્હીં ફીરતે હો હરદમ મેરે પ્યારે
જીસ દીનસે તુમ્હેં એક નઝર દેખલીયા હય
ક્યું અઝમ હુવા તર્કે મહોબ્બતકા તજમ્મુલ
સોચો તો યેહી શેવએ અરબાબે વફા હય

ચટનીકી બહાર.

ઝરદા વ મુતનજન પે ભી દરકાર હુએ ચટની
ખાને કે લીયે સાહેબો તૈયાર હુએ ચટની
ના ખાએ તો પચતાએ મજેદાર હે ચટની
લે લીજીએ ગર આપકો દરકાર હુએ ચટની
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હે ચટની
તરકીબ બનાનેકી હમેં જીસને સીખાયા
ચાલીસ બરસ ઉસકી ઈતાઅત કો ઉઠાયા
તબ ચટની કી શોહરત મેરી મુલ્કું મેં ઉઠાયા
એક લાખ તો કયા ચીજ હે દસ લાખ કમાયા
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
કયા કયા નહિ ઇસ ચટની મેં યહ હમને હેં ડાલે
સુન લીજયે અબ મુજસે જો હેં ઇસમેં મસાલે
દસ બીસ છછુંદર હુય તો દો સાંપ હેં કાલે
કઈ રોઝ તલક ઉનકો સડાકર કે ઉબાલે
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
બીચ્છુ કે તઈ મારકે ડંક ઉસકા નીકાલા
મકડી વ મકોડે કો બહોત પીસ કે ડાલા
ખાને કે લીયે કાફી હે બસ એક નીવાલા
ચુરન સેહેં કહીં ઈસકી હે તાસીર નીરાલા
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
દો સેર જો મખ્ખી હેં તો દસ સેર હુએ મચ્છર
કીરમે ભી ઈસી તોરસે ડાલે ગએ અંદર
ગીર ગટ ભી પડે ઈસમેં હુએ દો ચાર જલાકર
કછવે ભી પકડ લાએ હે મદ્રાસસે જાકર
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
મેડક હુએ પુરાને તો અબાબીલ નએ હુએ
દીલ હી મેરા હુએ જાનતા જો કીંમત દીયે હેં

કઇ બરસુંકે સડનેસે યે તૈયાર હુવે હે
બે મીસલ હુએં યે દાનોં જો મુશકીલસે મીલે હે
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

સાંડેકો અજી કુટકે ચલની મેં હે ડાલે
ભવરેં હે કઇ જાત કે પીલે કોઇ કાલે
કોઇ મુજકો ઝુરૂરત હુવે મકડી કે ભી જાલે
ખટમલ ભી ઇસી ગરજસે કોઠી મેંહેં પાલે
હર રંગકિ ખુશબો વ તરેહદાર હે ચટની

ગીડર કે હેંદો ટાંગતો ઘોડેકે હેં ફોતે
બાગું કે ભી મુંછ હમને કતર લાએ હેં સોતે
ચટની કે લીયે મેરી હર એક લડકે હુએ રોતે
ઓર ઉસકે તસવ્વુર મે નહિ રાતકો સોતે
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

કુછ ખુશ્ક હુએ કુછ ઝેરે ઝમી બીચ ગડે હેં
સડનેકે લીયે કુછ અભી મટકે મેં ધરે હેં
કુચ મારે હુવે ગીદ્દ હુએ જંગલમેં પડે હેં
કુચ ખુશબો કી ખાતીર ભી કડાઇ મેં તલે હેં
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

કવ્વાકો પકડ ગરદન જબ હમને મરોડા
સરકાટ કે બેપર કીયા ફીર પેટ કો ફોડા
લે આંત નીકાલ ઉસકો ઝમી પર વહીં છોડા
ઉલ્લુકી ભી દુમ કાટકે મેં લાયા હુ થોડા
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

પહેલે યે બીકા કરતીથી બત્રીસ રૂપે સેર
જબ નીર્ખકે બડ જાનેસે દુનીકી હુઇ ફેર
કછરે જો મીલે તો બીકે અસ્સીકી રૂપે સેર
મંગવાય હુએં ઇસશય કો ભી હમ પુનેસે દસ સેર
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

મંગવાતે હુએ ચટનીકો મેરે ચીન કે સરદાર
કરતે હેં ખુશામદ મેરી કઇ લાખ ખરીદાર
દો ચાર રૂપેકી મુજે દેનેસે હે ઇન્કાર
બેપારી ભી મરતે હેં મેરા દેખ કે બેપાર
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
કસરત સે બીકા કરતી હુએ તહેવાર મેં ચટની
જાતી હુએ હર એક રાજું કે દરબારમેં ચટની
મીલતી હુએ યે મુલકું કે ભી બાઝારમેં ચટની
યહાં તકકે મંગાતે હેં હરએક તારમેં ચટની
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
મેવા વ મીઠાઇકે મઝે પાઓગે લેલો
એક રોઝ મુકરર અજી મરજાવગે લેલો
કીંમત નહો ગર પાસ તો ઘર બેચ કે લેલો
પાવગે ન ફીર પાવગે પચતાવગે લેલો
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
હલવાઇકી સડતી હેં દુકાનું મેં મીઠાઇ
જબસે કે યે મશહુર હુઇ મેરી ખટાઇ
ઘર પુછતે ઓર ઢુંડતે આતી હે ખુદાઇ
મુશકીલ હે મુજે સોના કાંસી રાતકો ભાઇ
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
ચટની કે બનાનેમેં બહોત હોતી હુએ જનજાલ
પહેલે સે મસાલે મુજે મેંગે મીલે ઇસસાલ
પાઇ હુએ કદરદાની ઇશાઅત સે મેરા માલ
જલતે હેં મેરે હાસીદો બદઝાતું કે પરો બાલ
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
દાતુંકા યહ દરદ ઓર શીકાયત ન રહેગી
જીસ વક્ત મસુડોમેં અસર જાકે કરેગી
દોદીન મેં ખુદા ચાહે તો સબ દાંત પડેગી
ફીર આપકો હાજત ન દવા દાંત રહેગી

હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
મીસ્સી કા જો બાવા હે તો મંજન કા હે દાદા
હર મરઝ કે ઉપર યે દવા જાન્યો બાબા
લુકમાન ધનત્તર ભી સના ખ્વાન હે મેરે
ખ્વાહાંભી મલાઇક હેં બહોત રોજસે મેરે
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

દસ દીનકા મરા કુત્ના મેં એક ઢુંઢકે લાયા
બસ ખાલી હી ઘીમેં ઉસે તલકે રખાયા
કુછ ખાલી હી ચટની પે નહિં ફ્રૂખ્ર હુએ મેરા
એસી તો બહોત ચીઝે હેં તૈયાર ઘનેરા
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

બેઝે કે તો હમરાહ મેં નાઝેકો પકાયા
ઘુસું કે બહોત લેડી મેં ઉપર સેં મીલાયા
તજદાખ મુનંકકા કા મઝા ખુબ હી આયા
ગ઼હેમાની કે ખાતીર ઉસે કોઠે પે છુપાયા
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

હર હફ્તે મેં લીખતે હેં મુજે સાહેબે અખબાર
યુરપ કે યુરપીયન ભી હુવે મેરે ખરીદાર
દમ લેનેકી ફુરસત મુજે અબ હોગી ન ઝીનહાર
અલ્લાહને બખશા હે મુજે ઉમદા યે બેપાર
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
દો તોલેકી બીકતી હુએ યે ભોપાલમેં ચટની
યક તોલે સે કમ બીકતી હે નેપાલમેં ચટની
તે હરીર કિયા કરતે હેં હર સાલમેં ચટની
ભેજા કરો બંધવા કે રહી ખાલમેં ચટની
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની
મુશતાક તો રખતા હે તકલ્લુફ સે બનાકર
પુંછ આઇએ લુત્ફ ઉસકે ખરીદાર સે જાકર

જી ચાહે તો ચખ દેખો જરા મુસે લગાકર
ફી જાતી હુએ ચખને કે લીએ મુફ્ત ખુલાકરે
હર રંગકી ખુશબો વ તરેહદાર હુએ ચટની

કવ્વાલી.

પાસ બીઠલાકે સરે બઝમ ઉઠાતે કયું હો
સર ચઢાકર મુજે નઝરોંસે ગીરાતે કયું હો
બસ બસ અય દીદએ તર અશ્ક બહાતે કયું હો
છીંટે દે દે કે લગી દીલકી બુજહાતે કયું હો
આશી.કે ચશ્મ હું એક તીરે નઝર કાફી હય
કયું ચડાતે હો કમાં તે.ગ ઉઠાતે કયું હો
મરભી જાને દો જો મરતા હું તુમ્હારે આગે
અબ દુઆઓં કે લીએ હાથ ઉઠાતે કયું હો
યહીં કફનાઓ યહીં દફન ભી કરદો યારો
કુએ જાનાં સે મેરી નાઅશ ઉઠાતે કયું હો
અય નકીરેન મેં મારા હુવા મન્ઝીલકા હું
થક કે લેટા હું અભી મુજકો ઉઠાતે કયું હો
મેંને માના તુમ્હે પરવા નહિ બંદેકી ઝરા
રૂઠતા હું તો મુજે આકે મનાતે કયું હો
કુચ્છ મેં મુસાફી તરહ તાલીબે દીદાર નહિં
લનતરાની મુઝે હરબાર સુનાતે કયું હો
દેકે દીલ એક બુતે બે દર્દકો તુમ અય અનવર
કયું અલમ સેહતે હો યે રંજ ઉઠાતે કયું હો

કવ્વાલી.

કહાં જાએં તેરે બંદે પતા પાએં કહાં તેરા
તલાશો જુસ્તજુસે કુચ્છ નહિં મીલતા નશાં તેરા
મેરી આંખોને દેખા હો તેરા જલ્વા તો હો કાફીર
યેહી દીલ તુજસે વાકીફ હય યેહી હય રાઝદાં તેરા
શીકરતા દીલકો મેં અપને નીહાયત દોસ્ત રખતાં હું

સુના હય જબસે યે ટુટા હુવા દીલ હય મકાં તેરા
બરાબર હુકમ જારી હય તેરા દુન્યામેં ઉકબામેં
કે હેં દોનોં જહાં તેરે યહાં તેરા વહાં તેરા
ખીયાલોવેહમકા તુજતક ગુઝર હોગયર મુમકીન હે
જીસે કેહતે હેં સબ અર્શે બરીં હય આસતાં તેરા
કદમ સાબીત રહે રાહે વફામે સખ્ત મુશકીલ હયે
ફરીશ્તોં કો ડરા દેતા હય યારબ ઇમતેહાં તેરા
હ.કી.કતસે નહિ આગાહ યું કહેનેકો આરીફ હું
કહાં યે મરતબા મેરા કે હું મેં રાઝદાં તેરા

કવ્વાલી.

લે અય દીલેના કામ મહોબ્બતકા મઝાલે
ચલ જાનસે ધો હાથ ઝરા ચોટ તો ખાલે
મેં ચાહું તો પાની મેં અભી આગ લગા દું
લે જાએં સમન્દરકો બહાકર મેરે નાલે
કુચ્છ બાત હય યેભી કે વો બાતેં મેં ન આજાએ
ઇસ તરહ કહેં હમ તો કભી બાત ન ટાલે
ગીરગટ કી રહ રંગ બદલતા હય બદઅતવાર
દુશમનને તો કછવેકી તરહ પાઉં નીકાલે
આએગા તો કયા ઘોલકે પી જાએગા દુશમન
તુમ દેખો તો હમ ભી નહિં કુચ્છ મુંહકે નીવાલે
હય રસ્મકા દસ્તુર ન દસ્તુર કી કુચ્છ રસ્મ
સબ કામ હેં ઉસ બઝમકે દુન્યાસે નીરાલે
અગ્યારસે કલ કીસકી લડાઈથી સરે રાહ
તુમને તો મેરી જાન યે જહગડે નહિં પાલે
કુચ્છ ગયરકો મીલ જાએગા ઇનઆમ વફાકા
ઉસ શોખને કુચ્છ હમકો ઉડહાએ હેં દુશાલે
રાતે હેં વો નાતી.ક કે લીએ બેઠકે પેહરો
જો લોગકે જીન્હાકેં ઉસે દેખને વાલે

કવ્વાલી.

બેહદ મુજે ગમ દેંગે કસરતસે જફા હોગી
વો જાન મેરી લેંગે બદનામ કઝા હોગી
મેં ઇસ્કા હુવા ખુગર ઝીન્દા રહુંગા કયુંકર
તકલીફ કે મીટને પર તકલીફ સીવા હોગી
મુજકો નરહી કુચ્છભી ઇમ્મીદ પહોંચનેકી
કીસમત જો રસા હોગી તો આહ રસા હોગી
કેહદે કોઇ કાતીલસે ચયન આએગા મુશકીલસે
માંગોંગા જોમેં દીલસે મ.કબુલ દુઆ હોગી
એહસાન ન લુંગામેં અબ જાનહી દુંગામેં
ઝીન્દા જો બચુંગામેં તો મેરી દવા હોગી
મીટ જાએં યે સબ ખટકે વો કાશ કભી કેહદે
હમ ઉસ્કો ન જાચેંગે જો તુજસે ખતા હોગી
કાતીલ હેં તેરે ગમઝે ઝાલીમ હેં તેરે અશવે
આએગા તેરે આગે વો જીસ્કી કઝા હોગી
વો શોખ જહાં હોગા કયસાવો મકાં હોગા
કુચ્છ ઓર સમા ગા કુચ્છ ઓર હવા હોગી
અય નુહ રહા સોદા મુજકો ન હસીનોંકા
અબ ઝીકે ખુદા હોગા અબ ફીકે ખુદા હોગી

કવ્વાલી.

દુન્યાકા કોઇ કામ હુવા મુજસે ન દીંકા
રખ્ખા તેરી ઉલફતને યહીંકા ન વહીંકા
રીઝવાં જીસે કેહતા હય ચમન ખુલ્દે બરીંકા
ટુકડા હય તેરે કુચએ દીલકશકી ઝમીંકા
જાતા હય નીકલ કર જો તેરે કુચેસે કોઇ
રેહતા હય વો કમબખત ન દુન્યાકા ન દીંકા
જાતાભી હય લેકર જો, ખતે.સો.કકો કાસીદ

હો જાતા હય અફસોસ વો કમબખ્ત વહીંકા
આ જાએ જો પેહલુમે બુતે હુર શમાઈલ
હાસીલ હો મેરે ઘરકો શરફ ખુ.લદે બરીંકા
હુભી જો નીકલતી હય કભી મુંહસે કીસીકે
ફર જાતી હય વો મેરે લીયે કામ નહીંકા
આંખોંમે બસે યા વો રહેં ખાનએ દીલમેં
યે ઘરભી ઉન્હીંકા હય તો વો ઘરભી ઉન્હીંકા
અય ચ.ર્ખ યે .ખુબી તેરે તારોંમેં કહાં હય
આઅશુક તરેહદાર હય હરકુલ ઝમીંકા
કુચ્છ પુછો સઈદે દીલે નાદાં કી ન હાલત
દીવાના બના ફીરતા હય દીવાના કહીંકા

કવ્વાલી.

જબ વો રૂઠે તો કહા લેકે બલાએં મેંને
બખશ દો બેહરે ખુદા-કીં જો ખતાએં મેંને
મુએ .દીલ્લા કભી દેખીં જો ઘટાએં મેંને
દરે મઈખાને પે દીં જાકે સદાએં મેંને
ફીર ન .કાબુમેં રહા યે દીલે નાદાં અપના
દેખલીં જબ કીસી કમસીન કી અદાએં મેંને
કોઈ ઇસ ઈશકકો મહોબ્બતકે ન ફંદેમેં ફસે
દીલ ઉન્હેં દેકે બહોત પાઈ સઝાએં મેને
કમસીની આપકી અચ્છી થી જવાનીસે મુજે
નાહ.ક અલ્લાહસે માંગીથીં દુઆએં મેંને
હુર અદાપર તેરી હો જાતા હય દીલ લોટ મેરા
કભી દેખીં ન સુનીં અયસી અદાએં મેંને
હો મહોબ્બતકા બુરા ઇસકી બદોલત ફાઈ.ક
અયસી ઝેલીં હેં જફાઓપે જફાએં મેંને

કવ્વાલી.

જન્નતમેં સીધી જાએગી ઉમ્મત રસુલકી
છોડેગી બખશવાકે શફાઅત રસુલકી
.કુરબાનહેં નીસારહેં ઉસપર હજાર દીલ
જીસ દીલમેં જલ્વાગર હો મહોબ્બત રસુલકી
ગુમરાહ ઉસકો કોઇ કરે-કયા મજાલ હય
વો જીસકી રેહનુમા હો હીદાયત રસુલકી
ઈસ ફ.કપર ફ.કીર ન દરસે કોઇ પ્રીરા
મશહુર હય જહાંમેં સ.ખાવત રસુલકી
સબ અમ્બીયા હેં આપ રીસાલત મઆબ હેં
તસલીમ કી હય સબને રીસાલત રસુલકી
ખયરૂલ બશરકે સદકેમેં ખયરૂલ ઉમમ હુઈ
.કુરબાન હો રસુલ પે ઉમ્મત રસુલકી
વો ખુશ નસીબ હય જીસે અય યાદ હો નસીબ
દીદારે દીબ્રીયાકા-ઝીયારત રસુલકી

કવ્વાલી.

હમ જો રૂખસારે મુહમ્મદકી સના કરતે હેં
મુંકો જીબરીલ અમીં ચુમ લીયા કરતે હેં
યા મુહમ્મદ તેરે દીદાર કે અરમાં મુજકો
દીનબદીન ઓર ભી બેચેન કીયા કરતે હેં
યા ઇલાહી મેરી ઉમ્મતકી રીહાઇ કરદે
રાતદીન સરવરે આલમ યે દુઆ કરતે હેં
મેં તો કયા જીનનોબશર હુરો મલાઇક સારે
જાનો દીલ દોનુ મુહમ્મદપે પ્રીદા કરતે હેં
યા ઇલાહી યું કોઇ ગેબસે આ કરકે હદે
યાદ આમીલ તુજે મેહબુબે ખુદા કરતે હેં
પુછેં મરકદમેં ફરીસ્તે તો યે કેહનાં આમીલ
મુજદો મદદા હે શહેદીન કહા કરતે હેં

ગઝલ રીંદ.

બરબાદ ન જાએગી યે ફરયાદ હમારી,
કોઈ તો સુનેગા દીલેં ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએંગે જબ હમતો હમે યાદ કરોગે
ભુલે હુએ બએઠો હો અબસ યાદ હમારી
થરરા એંગેએ ચર્ખ ફરીશતે સભી સુનકર
તાઅર્શ જો પોહુચી કભી ફરયાદ હમારી
અછછા નહીં હરવક્ત અસીરોંકા સતાના
પડજાએ કહીં આહ ન સઇયાદ હમારી
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા હમેં રીંદ
અકસર ગઝલેં પડતે હુએ ઉસતાદ હમારી

ગઝલ ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીએ તદબીર અપને હાથસે
કામ કરતી હુએ તેરી તકદીર અપને હાથસે
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખ સાહબકો સલામ
હકને ખીંચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે
કલબ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હુએ યેહી
ફેંકદે પારસકે તંઈ અકસીર અપને હાથસે
કબ્રપર મજનુંકે જાવે લએલી ગર દામન કુશાં
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથસે
દામને આલુદા હુએ યે ખામોશ હોતા કય અજબ
પાક કરદેં હઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે

ગઝલ વફા.

સર્દ હોજાએ કીસીકા ન કલેજા ઠંડા
હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા ઠંડા
આગ સીનેકી મેરે અબતક ન બુઝીએ સાકી
કોઈ જામ ઓર પીલાદે મુજે ઠંડા ઠંડા
આ ચીમટ જા મુજે કાકુરી અંગરખા પહને

ગરમીએ વસ્લસે હોજાએ કલેજા ઠંડા
અબ તો લાજીમ હુયે કરે સએરે ગુલીસતાં ચલકર
અબરે બારાં ને કીયા બાગકા રસ્તા ઠંડા
ગર્મ હોતી હુયે બગલ ગયેરાંકી હુમ જલતે હુયે
અયે વફા ખાક હો અપના દીલે શએદા ઠંડા

લતીફા (૧)

નવાબ આઝમખાન હુક્કાપી રેહેથે ઇસ્નાએ કલામ મે મુલ્લા દોપ્યાઝેસે પુછા કે હુક્કા પીના કેસા હુએ મુલ્લા ને જવાબ દીયા કે મેરી રાએમે યે કામ અઅસ એહુમકુંકા હે લેકીન આપકો મુઝાયકા નહિં

લતીફા (૨)

એક આઝાદ હલવાઇકી દુકાનપર ગએ ઓર એક શીરીની કી તરફ ઈશારા કરકે પુછા યે કયા હુએ હલવાઇને કહા ખાજા આપને ઝટ પટ ઉઠા કર ખાલી ઓર કહા આપહીને કહાથા ખાજા

લતીફા (૩)

એક ઝરીફને કીસી હલવાઇકી દુકાન સે કુછ હલવા ઉઠાલીયા ઓર ખાનેકા ઈરાદા કીયા હલવાઇને ઉસકે હાથસે છીનવાના ચાહા ઝરીફને ફોરન મુંહુમે રખ લીયા ઓર કહા અબ ખુશ હુવા ન તેરે હાથ લગા ન મેરે

લતીફા (૪)

એક શોહદા ચલા જાતા થા દીલ મેં નીયત કી કે અગર રાહ મેં પડા રૂપીઆ મીલ જાવે તો ચહારૂમ અલ્લાહ કે નામ પર ખેરાત કર દુંગા ઈત્તેફાકન રૂપીયા મીલ ગયા સરાફકો દીખાયા ઉસને કહા રૂપીઆ ખોટા બારે આનેકા હે શોહદા કહેને લગા વાહ અલ્લાહમીયાં જાના આપને ચાર આને પહેલેસે કાટ લીયે

લતીફા (૫)

તીન શખ્સ સફરમે થે એક મુસલમાન દુસરા યહુદી તીસરા ઈસાઇ સરાએ મેં ઠએરે કીસી મર્દ કરીમ ને અઝરાહે મહેમાન નવાઝી તીનો કે વાસ્તે ખાના ભેજા ચુંકે યહુદી ઓર ઈસાઈ કો ઈશતીહાનથી ઉસ્કા ખાના સુબેહપર મુલતવી કરકે કીસી જગે રખ દીયા ગયા ઓર કરાર દીયા કે આજરાત તીનુ મેસે જો સબસે અચ્છા ખાબદેખે વોહી ઈસ્કો ખા લેવે મુસલમાન રોસદાર ભુકાથા રાતકો ઉસને ઉઠ કર સબ ખાના ખાલીયા સુબેહકો યહુદી ને કહા કે રાતકો મેને નીહાયત મુબારક ખાબ દેખા કે કોહતુર પર મેં ગયા હુ ઓર જહાં હમ કલામ હોન હજરત મુસાકા ખુદાવંદ તઆલા કે સાથ મેને દેખા ઈસાઇ બોલા મેને ઓરભી અજીબ ઓર મુબારક ખાબ દેખા હેકે ચરખ ચહારૂમ પર પહોંચા હું ઓર હજરત ઈસાકા દીદાર મુજે નસીબ હુવા ફીર મુસલમાન સે પુછા કે તુંનેભી કોઇ ખાબ દેખાયા નહિ વો બોલા કે મેં કયા બયાન કરૂ મેને તો નીહાયત બુરા ઓર ના મુબારક ખાબ દેખા કે દો ફીરશતે આસમાન સે આયે ઓર મુજકો બે તહાશા મારના શુરૂ કીયા હરચંદ મેં રોતાથા કુચ ન સુન્તેથે નાચાર મેને પુછા કયું મારતે હો મેરા કયા કુસુર હે ઓર કયા કરૂં કહેને લગા યે જો ખાના રખ્ખા હુવા હુએ સબ ખાલે તબ છોડ દેંગે વરના મારતે મારતે મારડાલીંગે નાચાર હો કે મેને સબ ખાલીયા વો દોનો બોલે તુને હમકો કયું નહી પુકારા મુસલમાન બોલા મેને બકોલ આવાઝે તુમ દોનું કો દી લેકીન આપ કોહતુર પરથે

ઓર યહ ચરખ ચહારૂમ પર કીસીને ન સુના
ઓર મુજકો અકેલે ખાના પડા

લતીફા [૬]

એક મેહફીલમેં ચંદ અહેબાબ બેઠે થે એકને ફખરીયા કહા કે હમારે દાદા કા ઇસકદર બડા તબેલા થા જીસ કા તુલ મશરીકસે મગરેબ તક થા દુસરે ને કહા કે હમારે પરદાદા કે પાસ એક ઇતના બડા નેઝા થા કે ઉસ્સે બાદલુ કો માર કર મિહ બરસા લીયા કરતેથે શખ્સ સાલીસને પુંછા કે ઇસકદર બડાનેઝા કહાં રખ્ખા જાતા હોગા ઉસને જવાબ દીયા આપકે દાદેકે તબેલે મેં તીસરે સાહબ બોલે કે હમારે ઘરમેં એક બકરીથી કે દસ સેર દુધ રોજ દેતીથી અબવો મર ગઈ હે મગર ઇસકે થનકો છત મેં લટકા દીયા હુએ દો તીન સેર અબભી ઉસમેં સે દો લેતા હું ચોથે સાહબ ફરમાને લગે કે હમારે ઘરમેં એક ફુલકા દરખત થા જીસકા ફુલ સુંઘનેસે દસ્ત જારી હોજાતે થે પાંચમે સાહબને જવાબ દીયા કે હમારે બાપને ફુલકી લકડીકા ઢોલ બનવાયા થા જબ ઉસકો બજાતે થે જીસ કદર લોગ ઉસકી અવાઝ સુનતે થે સબકો બે શુમાર દસ્ત જારી હો જાતે થે

લતીફા (૭)

એક નીમ હકીમને કીસી અમીરકા ઇલાજ કીયા ઓર ના તજરબે કારી સે અમીર મર ગયા ઉસકે મુસાહબોને જાન લીયા કે હકીમ કી કમ અકલી ઓર ગફલત સે ઉસકી મોત હુઈ ઉસકી

સજામેં તજવીજ કીયા કે અમીરકે જનાઝે કો
મુકબીરે તક હુકીમ લે જાવે હુકીમ ફૂરએ ..દામ
શા હુરચંદ ઉજ્રુર કીયા મસમુ ન હુવા નાચાર
જીસ તરહ બના જનાજેકો કંદે પર રખ કર મુક
બીરે તક પહોંચા દીયા ફીર જબ કીસી અમીરકે
માલજે કો જાતાથા પેશતર કરાર લે લેતા થા
કે અગર આપ મરજાઈંગે તો આપકે જનાઝે કો
મકૃબેરે તક ન લે જ.ઊંગા

લતીફા (૮)

કીસી બીગડે દીલકો બનયે ને ગાલી દી ઉસને
ગુસ્સેમેં આકાર બનયે કો ધોલ મારી નોબતે
નાલીશ અદાલત મેં પહોંચી હાકીમને બાદ
સબુત આઠ આને જરમાનેકા હુકુમ દીયા બીગડે
દીલને એક ધોલ હાકીમ કોભી જડદી ઓર એક
રૂપેઆ નીકાલ કર રખ દીયા ઓર આઠ આને ધોલ
કે હીસાબ સે દોનું ધોલુકા રૂપીઆ નઝર હુએ
દોનું મીલકે બાંટ લીજયે

લતીફા (૯)

એક અમીરને એક નોકર રખા નોકરને કહા કે મેરે
મુતઅલીક ખીદમાતકી એક ફહેરીસ્ત લીખદીજી
યે તાકે મુજકો કામ માલુમ રહે અમીરને ચંદ
માઅમુલી કામ લીખકર ઉસકો કાગઝ દીયા
જીસકો વો હરવક્ત અપને પાસ રખતાથા
ઈત્તેફાકન અમીર કહી સફરમેં ગયા ઓર રાહ
મેં ઘોડે સે ગીરા ઓર પાંઉ રકાબમેં ઉલઝા
રહા નોકર કો પુકારા કે દોડ કર પાઉ નીકાલલે
ઉસને કહા ખુદાવંદ જરા તવકકુફ કીજીયે મેં
ફેહરીસ્ત દેખતા હું અગર યે કામ ઉસમેં લીખા

એ તો નીકાલ દુંગા વરના આપ ખીલાફ઼ેકરાર
યું જદીદ કામ ફ઼રમાતે હે આપ જાને ઓર ઘોડા

લતીફ઼ા (૧૦)

એક સાહબકા નોકર કામમે મશગુલ એક દીન ખવાજા સાહબ ઉસ્સે ખફ઼ા હોકર ફ઼રમાને લગે કે તુ જીસ કામ કો ભેજા જાતા હુએ સારા દીન ઉસીમેં લગા દેતા હુએ નોકરકી ખુબી યે હુએકે એક કામ કો ભેજા જાય ઉસકે સીવાય ઓર ચંદ કામ કર લાયે ઇત્તેફ઼ાકન એક રોજ ખવાજા સાહેબ બીમાર હુવે નોકર કો ભેજા કે તબીબ કો બુલા લાવે નોકર ગયા ઓર થોડી દેરબાદ ચંદ શખ્સ હમરાહ લેકર હાજીર હુવા માલીક ને પુછા યે શખ્સ કોન હુએ કહેને લગા જનાબ ઉસ રોજકી નસીહત મુજે યાદ હુએ આપકે ઇલાજ કે લીયે તબીબ લાયા હું અગર સેહત હો જાય તો મુતરબ બરાએ બજમ અશરત હાજીર હુએ અગર ખુદા ન ખ્વાસ્તા આપ મર જાએ તો ગુસ્સાલ ઓર કફ઼ન દોઝ ઓર નવહે ગીરો ઓર નમાઝ પડહેને વાલા ઓર ગોર કન યે સબશખ્સ હાજીર હુએં

લતીફ઼ા (૧૧)

એક સાહબ કોઠે પર બેઠે થે નોકર સે કહા ઝાડુ કુડા નીચે ડાલ દે મગર ભલે આદમી કો દેખકર ડાલના વો ટોકરી લીયે મુનતઝર બેઠા રહા ઓર જબ એક શરીફ઼ મકબુલ સુરત નીકલે ઉનપર ડાલ દીયા જબ ઉનુને શોરો ગુલ કીયા ઓર માલક આકર ખફ઼ા હોને લગા તો નોકરને કહા મીયાં સાહબ મેરા કયા કસુર હુએ આપહીને ફ઼રમાયાથા ભલે આદમી કો દેખ કર ડાલના

લતીફા [૧૨]

એક એહમકકા ઉંટ ખો ગયા વો શુક્ર કરને લગા લોગુંને શુક્રકા સબબ પુછા કહા ખુબ હુવા મેં ઉસપર સવાર ન થા વરના ઉસકે સાથમેં ભી ખો જાતા

લતીફા (૧૩)

એક અહેમક સફરમેંથા ઉસકે ઘરસે આદમી આયા ઓર ખબર દીકે તેરી ઓરત બેવાહો ગઈ અહેમક રોને લગા અહેલે મુહલ્લેને હાલ માઅલુમ કરકે ઇસસે કહાકે ભલાતુમ સહીસલામત મોજુદ હો તુમારી ઓરત કીસ તરહ બેવા હોગઈ કહેને લગાયે આપભી સચ કહેતે હેં મગર ખબર કો કીસ તરહ સચ ન માનું કાસીદ સચ્ચા આદમી હુએ કભી જુઠ નહિ બોલતા

લતીફા (૧૪)

એક અફ્યુંની કો પાખાનેમેં પીનક જો આઇ તો ઉંધે ગીર પડે બાદ ઇન્તેજાર બાંદી ને આ કરજો ટટોલા હાથ સુતક પર પડા તો બીબીસે કહેને લગી કે મેરે મીયાકા કોઇ સર કાટ લે ગયા

લતીફા (૧૫)

એક અફ્યુંની કો હાલત પીનક મેં યે ખ્યાલ આયા કે એક દરીયા જોશ ઝન હુએ ઉંચી જગે જા બેઠા ફીર ખ્યાલ આયા કે વો દરીયા યહાં ભી આ ચડા આખીર તીરનેકી ઠએરાઇ ઓર કોઠેસે નીચે ગીર કર બેડા પાર હુએ બેડા પાર હુએ કહેને લગા નોકરને હાથ દેકર ઉઠાયા તો ફરમાતે હું કે અબ તો મેરે પાઉ તરીકો લગ ગયે અબ મુજકો કયા પકડતા હુએ

લતીફા (૧૬)

એક અફીયુંનીકા બેટા દુઆથા જબતક પાખાને ફીરતા પાની બહ જાતા આખીર યે તજવીઝકી કે પેશતર આબ દસ્ત લે લેના ચાહીયે ફીર બફરા ગત તમામ ફીરના ચહીયે

લતીફા (૧૭)

એક અમીરને નોકરસે પુંછા કે તેરી શાદી કબ હુઈ કહા દસ બરસ હુવે પુછા કીતને લડકે હુયે કહા એક અમીર બોલા મેરી સાદીકો સાત બરસ હુવે ઓર સાત લડકે મોજુદ હુયે નોકર બોલા કે હજુર આપકે સેંકડુ નોકર ઉયે મેં બીચારા અકેલા હું

લતીફા (૧૮)

એક શખ્સ બહેરા બેગન લીયે બજારસે આતાથા કીસીને રાહમેં પુંછા લડકે બાલે અચ્છી તરેહ હય બહેરા સમજા યે પુછતાં હએ ઇનકો કયા કરોગે જવાબ દીયા આજહી સબકા ભુરતા કરૂંગા

લતીફા (૧૯)

કીસી અમીરને ખફગીમેં નોકર કો સુવરકા બચ્ચા કહા વો બોલા હુઝુર માંબાપ હએ જો ચાહે સો કહેં

લતીફા (૨૦)

કીસી રંડીકે ઇજારબંદ મે કુંજી લટકતીથી કોઈ શરીફ બોલે કે ઇસ મકાનકા કીરાયા કયા લોગી જીસકી યે કુંજી હુયે રંડી બોલી નવ મહીને પહેલે રહાથા વાં કીરાયા કયા દીયા જો અબ દેગા

લતીફા (૨૧)

એક શરાબી કે બેટેકા બીયાહ થા જબ બરાત આઈ વો નશેમેં થા કીસીને કહા હોશમેં આવ બરાત દરવાઝે પર પહોંચ ગઈ બોલા બરાતીયું કહદો કે ઈસ્સાલ હમેં બીયાહકી ફુરસત નહિ

લતીફા (૨૨)

એક શખસ કાઝીકે પાસ ગએ ઓર કહા નીકાહ પઢાઈ કયા લીજયેગા ઉસને બતલા દીયા કહા મેરે પાસ એક પેસા હુએ એક પેસેકા જીતના નીકાહ હોતાહુયે ઈતના હી પઢ દીજયે

લતીફા (૨૩)

એક ફકીર એક અમીરકે પાસ ગયા ઓર કહા તુમારે બાપને ખાબમેં મુજસે કહા કે મેરે લડકે કે પાસ જા ઓર કહો કે સો રૂપીયે દે દે અમીર બોલા આજ રાતકો મેંભી પુછલું કે દુસરે રોજ ફકીર સે કહા કે મુજસે યે ઇરશાદ હુવા કે ફકીરકો જુતે માર કર નીકલવા દે ફકીર બોલા કે આપકા બાપ બડા લફ્ફાઝ હુયે મુંજસે કુચ કહા ઓર આપસે કુચ

લતીફા (૨૪)

કીસી નોકરસે કહાકે ચાર પાઈ બીછાદે ઓર ફક્ત તક યા રખદે ઉસને ચાર પાઈ બીછાકર તકીયા ધર દીયા ઓર તલાશમેં મસરૂફ થા આકાને પુંછા કયા તલાશ કરતા હુયે કહા જનાબ કી તઅમીલ કરદી મગર ફક્ત તમામ ઘરમેં ઢુંડા નહિ મીલતા

લતીફા (૨૫)

એક સાહેબ નમાઝ પડને ખડે હુવે ઇત્નેમેં બીલ્લી દુધ કે બરતમે જો કરીબ રખ્ખા થા મુહ ડાલને લગી આપને અલહુમ્દો લીલ્લાહ હે રબ્બાલ આલમીન હસબ મામુલ આહીસ્તગીસે પડી મગર ઇસ્મેં બીલ કે લફ્ઝ કો બાઆવાઝ બુલંદ પડદીયા જીસ સે બીલ્લી ભાગ ગઈ ઓર નમાઝ મેં ભી કુછ ખલલ ન આયા

લતીફા (૨૬)

એક વકીલકા કુત્તા એક કસ્સાબ કી દુકાન સેગોશ્તકી રાન લે ભાગા ઓર હાથ ન આયા કસ્સાબનેક ઇસી વકીલસે ચુપ ચાપ જાકર પુછા ક્યુંસાહબ કોસી આદમી કા કુત્તા મેરી દુકાનસે ગોસત ઉઠા લે જાવે તો કયા કરના ચાહીયે વકીલને જવાબ દીયા કે ઉસ્કે માલીક સે કીંમત વસુલ કરલો દુકાનદારને કહા એક રૂપયા ઇનાયત કીજીયે આપહિકા કુત્તા મોરા ગોશ્ત ઉઠા લાયા હુયે વકીલને કહા મેં એસી સૂરસરી કાનુની સલાહકી ફીસ્ર દો રૂપાયે લીયા કરતાં હું લીહાજાએક રૂપીયા વઝે કરકે એક મુજે ઇનાયત કી જીએગા હીસાબ બેબાક હો જાયગા.

ગઝલ.

હમારે સરવરે આલમકા રૂતબા કોઇ કયા જાને
ખુદાસે મીલના ચાહે તો મોહમદ કો ખુદા જાને
મરઝ કબ જાતા હુયે મેરા દવાસે ઇનતબીબું કી
હમારે દરદકી દારૂ મુહમદ મુસ્તફા જાને

મોહંમદકો ખુદા જાને ખુદાકો મુસ્તફા જાને
કહે ઈસ રમઝ કો કોઈ વો સરતન સે જુદા જાને
તમન્ના હય ન જન્નતકી ન ખવાહીશ હુરો ગીલ્માંકી
તમન્ના દીલ હમારેકી હબીબે કીબરીયા જાને
વોફખ પાતા હય ભેંદુકો જો કાજી હુકમે હુઆ હે
ખુદાસે જાત એહમદકી અગર કોઈ જુદા જાને

ગઝલ.

મુકામે ઇબરત હે હાલ દુન્યા નકોઇ મેરા નમેં કીસીકા
ચેનફસી નફસી કાગુલ હય કયસા ન કોઈ મેરા નમે કીસીકા
કીસીકે સોદે મેં સરકો ફોડા કીસીકે ખાતીર ઝમાના છોડા
મગર ઝમાનેને મુંહકો મુંડા ન કોઈ મેરા ન મેં કીસીકા
રફીક હર એક થા જીતે જીકા ન બાદ મુરદન કીસીસે પુછા
પડા હું મરકદમેં મેં અકેલા ન કોઇ મેરા ન મેં કીસીકા
હર એકકો મતલબકા યાર પાયા ફરેબ ખાયા ઝરર ઉઠાયા
યે દીલ કો ખોકર સમજમેં આયા ન કોઇ મેરા ન મેં
કીસીકા.

ગઝલ.

આશીક હું રૂખે સરવરે મક્કી મદનીકા
શયદા હું મેં ઈસ ભોલીકી નાજુક બદનીકા.
હુંમે પીદાએ ખસતા દલે જુએ મોહંમદ
કયા તઝકીરા આગે મેરે સરવે ચમનીકા
દેખેગી વો કયા જાનીએ ચશમેં શહેવાલા
યારા હય કહાં ચશમેં ગીઝાલે ખુતનીકા

ગઝલ.

લુત્ફ કી ઉન્મે ઈલ્તીજા ન કરેં
હમને અયસા કભી કીયા ન કરેં
મીલ રહેગા જો ઉન્સે મીલના હય
લબકો શરમીન્દએ દુવા ન કરં

સબ્ર મુશ્કીલ હય આરઝુ બેકાર
કયા કરેં આશકીકા મય કયા ન કરે
મસ્લે કે ઇશ્ક મંય હય ફીક્ર હરામ
દીલકો તદબીર આશના ન કરેં
ભુલહી જાએ હમકો યે તો નહો
ક્વન કહતા હય વો જફા ન કરેં
મરઝીએ યાર કે ખીલાફ નહો
લોગ મેરે લીગે દુવા ન કરેં
સુખુન ઉનકા ભી મીટ ચુકા હસરત
કયા કહે હમ અગર વફા ન કરેં

ગજલ શોહરત જોદપુરી

દીલ ચમનસે લગાકે દેખલીયા
ઇશકકા મૌજ ઉઠા કે દેખલીયા
બે વફા હો વફા કરોગે કયા
હર તરહા આજ માકે દેખલીયા
ઈશક આખીર કોહો ગયા મદીર
ઈશક હમને છુપા કે દેખ લીયા
આપકે ઇશક ઓર મોહુબ્બતમે
જાનો દીલભર જલાકે દેખલીયા
હમને હરતરહાં ઉનકી અય શોહરત
કીસ્સાએ ગમ સુનાકે દેખલીયા

ગજલ.

રૂખ સારકેપર તબસે બીજલી કીનઇધરજહે
કયું આંખ જપકતીહે કયા સામને સુરજહે
અયે અબરૂયે જાનાના ઈતના તો બતા મુજકો
કીસ રૂખકો કરૂં સીજદા કાબેમે જરાકજહે
દરવાજે પર ઉસ બુતકે સોબા રહમે જાનાં
અપના યેહી કાબા અપની તોયેહી જીહદહે

ઘર બયઠે જમાનેભરકી સૈર કરો.

પુરફીપુતલી યાને હુરે અરબ	૦–૬–૦	સખાવતનામા	૦–૨–૦
યહુદીકી લડકી	–૦	શાદીનામા વફાતનામા	૦–૨–૦
આતશી નાગ	૦–૬–૦	નુરનામા	૦–૨–૦
ખઝાને ગેબ	૦–૭–૦	સકરાતનામા	૦–૨–૦
નેક ખસલત	૦–૬–૦	ખુદાકી રહેમત	૦–૨–૦
તારા ખુરશીદ	૦–૪–૦	મોજીઝા રસુલે ખુદા	૦–૨–૦
ઇન્દરસભા બાતસવીર	૦–૩–૦	શહાદતનામા	૦–૨–૦
નાવેલ જવાન બીવી	૦–૬–૦	મોલુદ ગુલજારે જન્નત	૦–૪–૦
નાવેલ પીઆરીકા આશીક	૦–૩–૦	ફદાએલુલ મુસલેમીન	૦–૮–૦
નાવેલ કમસીન બીવી	૦–૬–૦	મોહરમકી તવારીખ	૦–૧૨–૦
ગજલે મહફીલ	૦–૬–૦	રોજેતુ સશોહદા યાને	
આશકે બુલબુલ	૦–૨–૦	૧૦ મજલીસ	૧–૦–૦
નીસારે બુલબુલ	૦–૨–૦	કીસ્સા લયલા મજનુ	
બાજકી જાગન	૦–૨–૦	બાતસવીર	૦–૩–૦
દીલચશપ લતીફે	૦–૨–૦	મસનવી જહેરે ઇશ્ક	
ચટનીકી બહાર	૦–૨–૦	બાતસવીર	૦–૬–૦
ફરાકે જાના	૦–૨–૦	કીસ્સા હાતમ તાઇકા	૧–૦–૦
કલામે અમીર	૦–૨–૦	ગડેકી શાદી	૦–૪–૦
કલામે દાગ	૦–૨–૦	કિસ્સા મન્સુર	૦–૧–૦
ગઝલ કવ્વાલી	૦–૨–૦	કિસ્સા ગુલસનોબર	૦–૬–૦
જોગીકા બરન	૦–૨–૦	બેનજીર બદરે મુનીર	૦–૬–૦
શહીદે કરબલા	૦–૬–૦	આદમ ફીલ હદીસ	૦–૮–

* ઝરૂરી ઇત્તલા. *

બહાર ગાઉંકે ખરીદારોંકો કીતાબેં મગાતે વખ્ત અપના પુરા પતા યાને નામ–મુકામ–પોસ્ટ જીલ્લા–તાલુકા–સાફ સાફ ખતમે લીખના ચાહીયે. ખત સાફ ન લીખાનેસે ઉસ ખતકા માલ યા જવાબ નહી દીયા જાતા. ઓર ૧ એક રૂપેસે કમકા વી. પી. કીસીકો ભેજા નહી જાતા.

કીતાબ મીલનેકા પતા—

અબદુલ મજીદ અબદુલ અઝીઝ.

તીન દરવાજા અમદાવાદ.